

ΑΠΟΨΕΙΣ

Ιστορίες αριστείας

30.08.2017, 06:00 | Ετικέτες: [κοινωνία](#), [άνθρωποι](#), [Παιδεία](#)

Συντάκτης: Γιάννης Α. Φίλης*

Ο πρόσφατος νόμος για την παιδεία έφερε στο προσκήνιο, μεταξύ άλλων, τη συζήτηση περί αριστείας.

Είναι ενδιαφέρον ότι κανείς δεν την έχει ορίσει, παρά το γεγονός ότι η συναισθηματική φόρτιση γύρω από το θέμα είναι έντονη.

Μία της όψη φαίνεται να έχει να κάνει με τους σηματοφόρους στις παρελάσεις, που τώρα στα Δημοτικά σχολεία θα ορίζονται με κλήρωση αντί με την υψηλότερη βαθμολογία.

Άλλη της όψη έχει να κάνει με τη λεγόμενη «ευγενή άμιλλα» και το «αιέν αριστεύειν και υπείροχον έμμεναι άλλων» - να διακρίνεσαι και να γίνεσαι καλύτερος από τους άλλους.

Η φράση υπονοεί ότι το να γίνεσαι καλύτερος από τους άλλους, φέρ' ειπείν βαθμολογικά, είναι σημαντικός στόχος στη ζωή.

Θυμήθηκα τώρα το τεστ IQ, η μέση τιμή του οποίου είναι 100, ενώ όσοι έχουν σκορ πάνω από 125 ανήκουν στο 5% του πληθυσμού, με το 95% κάτω από αυτούς. Θα μπορούσε κανείς να τους ονομάσει αυτούς αρίστους.

Να μερικά ονόματα ατόμων με τέτοιο σκορ και την επίδοσή τους σε παρένθεση: Χέρμαν Γκέρινγκ (138), Καρλ Ντένιτς (138), Φον Ρίμπεντροπ (129).

Όλοι τους καταδικάστηκαν σε θάνατο στη δίκη της Νυρεμβέργης. Ένας από τους κορυφαίους φυσικούς όλων των εποχών, ο Ρίτσαρντ Φάινμαν, μετά βίας πήρε 125. Μάλλον δεν θα γινόταν σηματοφόρος στο σχολείο του.

Ένας άλλος σπουδαίος φυσικός και εκ των εφευρετών του τρανζίστορ, ο Γουίλιαμ Σόκλεϊ, λέγεται ότι είχε IQ 125.

Παρεμπιπτόντως, πίστευε στη βιολογική κατωτερότητα των μαύρων και σε συνεντεύξεις του δήλωνε ότι άτομα με IQ κάτω από 100 πρέπει να στερώνονται - περίπου ο μισός ανθρώπινος πληθυσμός.

Ο αθλητισμός είναι ο κατεξοχήν τομέας ανταγωνισμού για τις πρώτες θέσεις και είναι γνωστές οι μέθοδοι που συχνά χρησιμοποιούνται για την επίτευξη του στόχου

με απαγορευμένες ουσίες και με τις ευλογίες πολλών κυβερνήσεων.

Στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οι σύμμαχοι είχαν εκπλαγεί με τις υπερφυσικές ικανότητες των Γερμανών στρατιωτών.

Μπορούσαν να προελαύνουν χωρίς ύπνο και τροφή επί δύο και τρία μερόνυχτα, όταν οι δικοί τους στρατιώτες είχαν καταρρεύσει από την εξάντληση και το στρες. Ήταν οι άριστοι στο πεδίο της μάχης.

Οι σύμμαχοι δεν γνώριζαν ότι οι στρατιώτες της Βέρμαχτ πολεμούσαν υπό την επήρεια ναρκωτικών.

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1936 στο Βερολίνο, οι Αμερικανοί αθλητές χρησιμοποιούσαν Benzedrine για να αυξήσουν τις επιδόσεις τους.

Η γερμανική εταιρεία Temmler τότε προσπάθησε να συνθέσει κάποια καλύτερη ουσία για τους Γερμανούς αθλητές και δημιούργησε τη μεταμφεταμίνη με το εμπορικό όνομα Pervitin. Η εφαρμογή της όμως δεν έγινε στα στάδια αλλά στο πεδίο της μάχης.

Η ουσία με τη μορφή χαπιού δοκιμάστηκε στους στρατιώτες με εκπληκτικά αποτελέσματα.

Αποκτούσαν αίσθημα ευφορίας και αυτοπεποίθησης, απώλεια του αισθήματος πείνας, απόλυτη πειθαρχία και έντονη διάθεση για δράση, ακόμη και διάπραξη εγκλημάτων. Οι στρατιώτες τα ονόμαζαν χάπια-στούκας ή χάπια «Χέρμαν Γκέρινγκ».

Και έρχομαι συνοπτικά στον ακαδημαϊκό κόσμο, όπου η πίεση για δημοσιεύσεις και επιστημονική αναγνώριση, που είναι βασικοί δείκτες αριστείας, έχει οδηγήσει πολλούς στην απάτη, αλλιώς κινδυνεύουν να χάσουν τη θέση τους.

Πολλοί ακαδημαϊκοί πάσχουν από κατάθλιψη λόγω του εξοντωτικού ανταγωνισμού.

Πρόσφατα η κινεζική κυβέρνηση βρήκε ότι 486 Κινέζοι ερευνητές είχαν διαπράξει απάτη (αντιγραφή, κατασκευασμένα δεδομένα κ.ά.) σε ερευνητικές εργασίες τους, ενώ το διεθνές επιστημονικό περιοδικό *Tumor Biology* ανακάλεσε 107 επιστημονικά άρθρα Κινέζων ερευνητών.

Οι περισσότερες χώρες έχουν σε ποικίλο βαθμό επιστήμονες οι οποίοι καταφεύγουν στην απάτη για να βρεθούν στην κορυφή.

Φυσικά, η απάτη δεν συνιστά επιχείρημα κατά της αριστείας, αλλά η πίεση που αυτή ασκεί στους επιστήμονες και γενικότερα στους ανταγωνιζομένους συνιστά.

Και μετά έρχομαι στον άσημο οδοκαθαριστή του δήμου, στον οικοδόμο, στον οδηγό του λεωφορείου, στον συγκολλητή, στον αγρότη, στον επισκευαστή αυτοκινήτων, στον ταχυδρόμο, στο 95% των συνανθρώπων που δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να γίνουν σημαιοφόροι και που χωρίς αυτούς κανείς, άριστος ή μη, δεν επιβιώνει. Για να είμαι ειλικρινής, με φοβίζει μια κοινωνία που εστιάζει στους λεγόμενους άριστους.

Αυτή η κοινωνία ανοίγει τον δρόμο στους δηλητηριώδεις ανταγωνισμούς και στην αγενή άμιλλα, γιατί η ανθρωπότητα είναι πάντα ένα μείγμα αλτρουισμού και ατομισμού, απλής αλήθειας και κακοήθους ψεύδους, αγάπης και μίσους, ταπεινοφροσύνης και αλαζονείας, διαφωτισμού και μισαλλοδοξίας και δεν χρειάζεται τις δυνάμεις του σκληρού ανταγωνισμού.

Η πρόοδος επιτυγχάνεται με μικρά βήματα, παρά τα αρνητικά χαρακτηριστικά των ανθρώπων, αλλά πρέπει πάντα να είμαστε σε εγρήγορση απέναντι στις δυνάμεις της αποδόμησης.

Θέλουμε μια κοινωνία όπου όλοι οι πολίτες θα κάνουν το καλύτερο που μπορούν στον τομέα τους, όχι για να αισθανθούν ανώτεροι των άλλων που υποτίθεται ότι είναι κατώτεροι, αλλά για να ζήσουν με ειρήνη με το περιβάλλον τους, κοινωνικό και φυσικό, στο σύντομο πέρασμα από τον απειροελάχιστο πλανήτη μας. Και μια σημείωση: στο σχολείο μου ήμουν σημαιοφόρος.

*πρώην πρότανης Πολυτεχνείου Κρήτης

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Ούτε με τη Συννεφούλα δεν μπορεί να είναι αριστερή αυτή η κυβέρνηση;

Η πολιτική ως οργανωμένο μίσος

Ανεξάρτητα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης Α.Ε.
Κολοκοτρώνη 8, 10561 Σύνταγμα
Τηλ: +30 21 110-45-000
Φαξ: +30 21 110-45-175
Email: contact@efsyn.gr

© 2018 Εφημερίδα των Συντακτών
Site by WDM

Μέλος της